Шаг для старого Ґая

ПОЕМА

Містe' Куртц — він померти

I

Ми люди порожні
Опудала подорожні
Голови солом'яні
До купи клонимо.
Гай-гай!
Наші пошепти
Перешепти
Тихі безсенсні
Мов легіт в сухих комишах
Чи мишачих лапок по товченім шклу шах шах
У наших сухих льохах.
Форма аморфна, тінь без барви,
Порух без руху, сила без запалу —
Ви, що перейшли
З очима ясними прямо до ями —
До іншого смерти Царства
Споминайте нас — хай не часто —
Не як душі шаленії з бугили,
А лиш як людей порожніх,
Як опудала подорожні.
II
Очі, в які я не смію глянути і вві сні,
Там, у сонному царстві смерти,
Не сяють вони, грізні;
Там я ті очі зрю
Лиш як блищики на колоні-уломі;
Там гойдається древо,

І голоси жалю,
Вплітаючись у вітровію пісні,
Дальші й смутніші в тому огромі
За пригаслу зорю.
О не притягуй мене
До сонного царства смерти
Нехай ще на мене напне
Випадок машкари які завгодно обдерті
Чи мишки шкурку, чи крукову бурку
Насадить на дві схрещені клепки
Посеред гуляйполя
І хай на дії мої
Буде лиш вітру воля
Ні не притягуй —
Тільки не зустріч остання
У сутінковому царстві!
III
Це мертва країна
Це кактусова отруїна
Тут подобизни камінні
Зводять майстри, тут боввани
Приймають мерцевої правиці благання
Під мерехтінням пригаслої зорі.
Отак воно
В тому іншому царстві смерти
Прокидаєшся від самоти
О тій порі, коли ми
Умліваємо, аж тремтимо,
Палкими вустами, що цілували б,
Спрямовуємо молитви товчі камінній.
У цій долині порожній
Цій перебитій щелепі втрачених царств наших

IV
Ті очі не тут

Жодних очей немає отут
У юдолі цій зір вмирущих
У цій долині порожній
Цій перебитій щелепі страчених царств наших
У цім останнім місці зустрічі
Ми ступаємо помацки
І не зронимо й слова,
Як зіб'ємося в гурт над рікою розбухлою
Тут нам бути сліпими,
Аж поки знову зійдуть ті очі
Зорею предвічною
Трояндою стопелюстковою
Сутінкового царства смерти
Єдиною надією
Пустих людей.
V
Опунцію обтанцюймо
Отанцюймо опунцюймо
Опунцюймо опунцяймо
Тай on'ятій ранку
Між ідеєю
Й дійсністю
Між рухом
І дією
Падає Тінь
Бо Твоє є Царство
Між замислом
І творінням
Між почуттям
І відгуком
Падає Тінь
Життя дуже довге
Між жаданням
І судомою
Між спроможністю

Й існуванням
Між сутністю
Й втіленням
Падає Тінь
Бо Твоє є Царство
Бо Твоє є
Життя є
Бо Твоє є Ца
Так і кінчається світ
Так і кінчається світ
Так і кінчається світ
Не бабах а лиш схлип

Переклад О. Мокровольського